

sig hidtil, og nu vil man paa Hovedet ud i Valgkampen.

Jeg havde, som sagt, haabet, det kunde have ventet lidt endnu, men man har jo ikke Fred længere, end ens Nabo vil, og naar Venstre mener, at man nu ikke længere kan holde sig i Skindet, maa vi tage mod Udfordringen, og saa vil jeg bede de Herrer være overbeviste om, at saa træffer De os dér, hvor Kampen skal staa til det kommende Valg. Det kan ogsaa godt være, at det ikke er saa galt, at vi har faaet nogen Klarhed over, at det kun er en vis tilsyneladende Venlighed og Fredsommelighed, der vises, og at der bagved ligger den stærkeste Kamplyst, at den Virksomhed, der udøves mere eller mindre skjult, i Virkeligheden er Kamp. Altsaa, selv om jeg kunde have ønsket, at de nogenlunde fredelige Forhandlingsformer kunde have været bevarede nogen Tid endnu, skal jeg her sige, at hvis de Herrer endelig ønsker Kampen, skal der ogsaa nok blive to Parter om den. Saa bliver der en Opposition og et Regeringsflertal. Saadan har Stillingen været hele Verden over hidtil, og saaledes vil Stillingen selvfølgelig ogsaa blive her i Landet.

Jeg vil dog henstille til det ærede Medlem fra Æbeltoft, at han, naar han vil ud i Valgkampen, fører denne paa en lidt mere rimelig Maade end den, som hans Indledning til Valgkampen tyder paa. Jeg synes, at det ærede Medlem fra Æbeltoft skal have Lov til at tale højtideligt og alvorfuldt — der staar ikke noget i Forretningsordenen om, at han ikke maa det —, men derimod synes jeg, at det ærede Medlem skulde holde sig for god til baade her i Rigsdagen og ude paa Vælgermøderne — jeg gør ingen Forskel i saa Henseende, jeg ser ikke den stærke Forskel mellem Valgmødediskussion og Rigsdagsdiskussion, som saa mange andre ser — at indlede Debatterne eller fortsætte Debatterne paa den Maade, han har gjort her. Det ærede Medlem kan udmærket godt faa Kamp, aaben og redelig Kamp med blanke Vaaben, men det ærede Medlem bør selv anvende blanke Vaaben.

Jeg skal tillade mig at opholde mig en Smule ved enkelte af de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Æbeltoft brugte, for at vise den Tendens, der gaar igennem den. Indledning til Valgkampen, som det ærede Medlem har begaaet. Det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte bl. a.: „Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) har særlig fremdraget en Udtalelse af mig angaaende Udenrigsministeren og . . . har

paastaaet, helt i Strid med det faktiske Forhold, at jeg i den skulde have angrebet Udenrigsministeren og den af Udenrigsministeren førte Politik“. Det er ikke sandt; jeg har intet Sted paastaaet, at det ærede Medlem fra Æbeltoft har angrebet Udenrigsministeren og den af Udenrigsministeren førte Politik. Det ærede Medlem fra Æbeltoft har ikke angrebet denne Politik, har ikke angrebet Udenrigsministeren, og jeg har ikke udtalt, at han har gjort det. Jeg har udtalt noget helt andet. Jeg udtalte i min første Tale, at Oppositionskampen vilde blive efter „den gamle Recept: Hvis Regeringen har gjort noget, som saa at sige alle og enhver her i Landet maa erkende som godt og rigtigt, vil Oppositionen straks møde og sige, at det kunde den have gjort akkurat lige saa godt“. Og i den Forbindelse er det, jeg omtaler det ærede Medlems Tale i Odense forleden Dag og sagde, at han dér udtalte, at ganske vist var Danmark holdt „udenfor Verdenskrigen, men det var saamænd ikke noget at rose Regeringen for, thi det var noget, der var gaaet ganske af sig selv, og det ærede Medlem“, fortsatte jeg, „lod i sin Tale skimte igennem, at det kunde han i alt Fald have gjort lige saa godt“. Der er ikke en eneste Stavelse om, at det ærede Medlem fra Æbeltoft skulde have angrebet Udenrigsministeren eller den af Udenrigsministeren førte Politik.

Jeg sagde før, at jeg ikke skelnede mellem Vælgermødediskussioner og Diskussioner her inde i Rigsdagen, men det kan godt være, at nogle ærede Medlemmer mener, at Vælgermødediskussioner bør indrettes saaledes, at man overfor en Taler af et andet Parti stiller en hel Del op, som man siger, han har sagt, skønt han ikke har sagt det, og saa giver sig til at angribe det i høje Toner og derved erhverver sig en let Sejrr. Det er en Haan overfor Vælgerne, naar man bærer sig saaledes ad. Jeg ved godt, der er nogle, der bærer sig saadan ad ude paa Vælgermøderne, men det er ikke rigtigt gjort; men lad os saa være fri for, at noget saadant sker inde i Rigsdagen.

Det ærede Medlem udtalte senere, at han havde haft den Opgave „at fjerne den Indbildning, som man ogsaa finder det hensigtsmæssigt at vække hos Folk her i Landet, at vi stadig omgives af Fare for at blive draget ind i Krigen, at krigsførende Magter ligesom lurar paa en Anledning til at drage os ind i Krigen, og at der derfor skal en særlig Statsmandskløgt